אש קודש — נשא

וידבר ד' וכו' כה תברכו את בנ"י וכו' יברכך ד' וכו' ושמו את שמי על בנ"י ואני אברכם, להבין מה מרמז לנו הענין כה תברכו שהם יברכו ויברכך ד' משמע שד' יברך, וכן ושמו את שמי על בנ"י ואני אברכם משמע שד' יברך, וכן מה ושמו את שמי על בנ"י הלא כבר כתיב מה יאמרו, ודברי רש"י ז"ל ידוע.

אמנם התוס' (שבת דף פ"ח) מקשים למה הוצרכו לכפיות ההר כיון שכבר הקדימו נל"נ ומתרצים, שמא יחזרו מפני יראתם מפני האש ע"ש, וצריכים להבין א"כ למה לא כפה עליהם ההד קודם שענו נו"נ, שאז ג"כ הי' לחשוב שלא ירצו מאשר לחשוב שיחזרו אחר שהקדימו נל"נ.

פשוט הוא לפי מצבנו, שרק בקבה"ת שכבר פסקה זוהמתן ולא הי' גופם וכל חיותם נחשב להם לכלום היו יכולים לקבל את התורה גם כשהי' ההר תלוי ממעל לראשיהם ואיימו אותם באם לאו שם וכו', משא"כ קודם שהגיעו לקבה"ת שאז פסקה זוהמתן, ועוד היו אנשים, עד כמה שהיו גם אז צדיקים וגם הקדימו נל"נ כמלאכים, מ"מ לא היו יכולים לקבל את התורה כשאימת מות עליהם, לכן לא כפה עליהם ההר מתחילה, כיון שאז לא היו יכולים לקבל ולא לשמוע כשאימת מות עליהם, ורק אח"כ כשפסקה זוהמתן ונתבטלו לגמרי מתורת אנשים ולא הי' הגוף נוגע להם לגמרי היו יכולים לקבל גם בכפיה.

כי כבד דברנו אהא שאיתא בתדב"א שהתורה היא בשביל ישראל, כי לא בעשיית המצוה לבדה מתפטר איש הישראלי רק שהוא ייעשה ישראל ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש, זהו העיקר ואת"ם תהיו וכו', לכן צדיך איש הישראלי לשמש בכל מדותיו וטבעו ונטיותיו לקדושה, ומשל איתא בזאת זכרון מזקני הרה"צ והקדוש מלובלין זצוקללה"ה בשם המגיד הגדול והקדוש זצוקללה"ה שכשרוצה האיש לעורר בקרבו אהבה לד' קודם התפילה יזכיר לו אהבתו לבניו אף לממונו, וכשמתעורר באהבה זו ומזכיר לו מד' יתי מגדלותו וטובותיו שעושה לו, אז יתעורר באהבה לו יתי ע"ש, היינו שגם אהבתו ההדיוטית לממונו מתעלה לאהבת ד', וגם איתא בספ"ק רמז בפסוק כי ממנו נקח לעבוד את ד', שגם מן הבהמיות שבאיש יקח לעבוד את ד', והוא בחי' לאתהפכא חשוכא לנהורא וטעמא מרירא למתקא, וזה א"א כשהאיש בצרה ח"ו וע"ז אנו מתפללים לד' שיושיענו בחסדים טובים וכמ"ש מכ"ק אא"מ הה"צ והק' זצוקללה"ה על ותגמלנו חסדים טובים, כי כל מה שהקב"ה עושה עמנו, חסד הוא עושה, אבל ותגמלנו חסדים שיהיו גם לנו טובים עכ"ל הק', כי אפילו אם נעשה המצוות, אם ח"ו אנחנו נהי' מדוכאים אז העצמיות שלנו אינה עושה, כי האם אפשר לעיין בתורה כשכל ראש לחלי, והאם אפשר להתלהב במדות הלב כשכל לב דוי ח"ו, עזי וזמרת י"ה ויהי לי לישועה זה א־לי וכו', כיון שויהי לי לישועה כפי צרכיותי שיחי' טוב לי וגם אני

ארגיש הישועה, אפשר לי להגיע לבחי' זה אלי, האל שלי שגם בעצמותי אעבדהו, אלקי אבי וארוממנהו, שלא אסתפק בקדושה ועבודה שניתנה לי בירושה מהאבות לבדה, רק גם וארוממנהו.

וזה אפשר דור לפי דורשיו ומרשיו לפי הדור, שלכן צריך הדורש להיות כפי הדור, כדי שיהיה קרוב להם יותר בנטיותיהם ויוכל להרגיל גם את העצמות שלהם לעבודה, וגם את הישועות שד' משפיע עליהם לא ישארו ממעל להם בענינים רוחניים לבד, רק גם לעצמם וצרכיהם ימשך, כעין שאיתא בספרי כ"ק אא"מ הה"ק זצוק"ל על שלא יאמר אברהם אבינו ועבדום וענו אותם קיים בהם וכו' שלולא זאת הי' יכול ד' לקיים את הואחרי כן יצאו ברכוש גדול בדברים רוחניים, אבל כדי שלא יאמר א"א וכו' לכן נתקיים בפועל בכסף וזהב.

וזה כה תברכו את בנ"י וכו', יברכך ד' הן ד' יברכם אבל ושמו את שמי על בני ישראל עליהם ממש ולא תשאר ממעל להם מה שטוב בשמים לבד, כיון שהם בני אדם וצריכים ישועה גם גופנית כמו שפרש"י על הברכות בבנים, בממון וכו'.